

О. В. Лопотко (Нац. лісотехн. ун-т України, Львів)

ІНТЕГРАЛЬНЕ ЗОБРАЖЕННЯ ПАРНИХ ДОДАТНО ВИЗНАЧЕНИХ ФУНКЦІЙ ОДНІЄЇ ЗМІННОЇ

We obtain the integral representation of even positive definite functions of one variable such that the kernel $[k_1(x+y) + k_2(x-y)]$ is positively defined.

Получено інтегральне представлення четних положительно определенных функций одной переменной, для которых ядро $[k_1(x+y) + k_2(x-y)]$ положительно определено.

У праці [1] М. Г. Крейн застосував метод спрямованих функціоналів для одержання інтегральних зображень додатно визначених ядер $K(x, y)$, $x, y \in R^1$. Ю. М. Березанський [2] запропонував метод одержання інтегральних зображень для додатно визначених ядер $K(x, y)$, $x, y \in R^1$, за допомогою власних функцій диференціальних операторів. Цей метод полягає у введенні за ядром $K(x, y)$, $x, y \in R^1$, гільбертового простору і побудові розвинення за узагальненими власними векторами самоспряжених операторів, які розглядаються у цьому просторі; відповідна рівність Парсеваля дає потрібне зображення. У даній роботі побудовано інтегральне зображення для парних додатно визначених функцій однієї змінної. Доведена теорема є узагальненням теорем 3.18, 3.19 [3, с. 697 – 699].

Означення. Пару парних дійсних неперервних функцій $k_1(x)$, $k_2(x)$, $x \in R^1$, будемо називати парно додатно визначеними (п. д. в.), якщо для довільної фінітної функції $u(x) \in C_0^\infty(R^1)$ виконується нерівність

$$\int_{R^1} \int_{R^1} [k_1(x+y) + k_2(x-y)] u(y) \overline{u(x)} dx dy \geq 0. \quad (1)$$

Тобто неперервне ядро $K(x, y) = [k_1(x+y) + k_2(x-y)]$ має бути додатно визначеним.

Теорема. Кожна пара п. д. в. функцій $k_1(x)$, $k_2(x)$, $x \in R^1$, допускає зображення

$$k_1(x) + k_2(0) = \int_{R^1} \frac{1 + \cos \sqrt{\lambda} x}{2} d\rho_1(\lambda) + \int_{R^1} \frac{1 - \cos \sqrt{\lambda} x}{2\lambda} d\rho_2(\lambda), \quad (2)$$

$$k_1(0) + k_2(x) = \int_{R^1} \frac{1 + \cos \sqrt{\lambda} x}{2} d\rho_1(\lambda) - \int_{R^1} \frac{1 - \cos \sqrt{\lambda} x}{2\lambda} d\rho_2(\lambda), \quad (3)$$

де $d\rho_1(\lambda)$, $d\rho_2(\lambda)$ — борелівські невід'ємні міри; якщо $|k_1(x)| \leq ce^{Nx^2}$ і $|k_2(x)| \leq ce^{Nx^2}$, $c, N > 0$ для всіх $x \in R^1$, то міри у (2) і (3) визначаються однозначно. Навпаки, функції вигляду (2), (3) є парною п. д. в. функцій.

Доведення. За функціями $k_1(x)$, $k_2(x)$ введемо квазіскалярний добуток у просторі $L_2(R^1, dx)$:

$$\langle u, v \rangle_{H_k} = \int_{R^1} \int_{R^1} K(x, y) u(y) \overline{v(x)} dx dy, \quad u, v \in C_0^\infty(R^1).$$

Після проведення факторизації й поповнення одержимо гільбертовий простір H_k .

Нехай тепер у просторі $L_2(R^1, dx)$ діє мінімальний оператор A , який відповідає виразу $L = -\frac{d^2}{dx^2}$. Цей оператор допускає продовження оснащення — в якості D можна взяти простір $C_0^\infty(R^1)$, топологізований належним чином. Звуження A^* на D збігається з відображенням $u \rightarrow L^+ u$, $u \in C_0^\infty(R^1)$. Тоді умова комутування $k(x, y)$ і A еквівалентна ермітовості звуження A^* на D у просторі H_k , тобто рівності

$$\langle L^+ u, v \rangle = \langle u, L^+ v \rangle, \quad u, v \in C_0^\infty(R^1). \quad (4)$$

Для гладкого додатно визначеного ядра $k(x, y)$ рівність (4) виконується. Для довільного додатно визначеного ядра $k(x, y)$ рівність (4) також виконується. Дійсно,

$$\begin{aligned} \langle L^+ u, v \rangle &= \int_{R^1} \int_{R^1} [k_1(x+y) + k_2(x-y)] \frac{\partial^2}{\partial y^2} u(y) \overline{v(x)} dx dy = \\ &= \int_{R^1} \int_{R^1} k_1(x+y) \frac{\partial^2}{\partial y^2} u(y) \overline{v(x)} dx dy + \int_{R^1} \int_{R^1} k_2(x-y) \frac{\partial^2}{\partial y^2} u(y) \overline{v(x)} dx dy = \\ &= \int_{R^1} \left(\int_{R^1} k_1(y) \frac{\partial^2}{\partial y^2} u(y-x) dy \right) \overline{v(x)} dx + \\ &+ \int_{R^1} \left(\int_{R^1} k_2(y) \frac{\partial^2}{\partial y^2} u(y+x) dy \right) \overline{v(x)} dx = \\ &= \int_{R^1} \left(\int_{R^1} k_1(y) \frac{\partial^2}{\partial x^2} u(y-x) dy \right) \overline{v(x)} dx + \\ &+ \int_{R^1} \left(\int_{R^1} k_2(y) \frac{\partial^2}{\partial x^2} u(y+x) dy \right) \overline{v(x)} dx = \\ &= \int_{R^1} k_1(y) \left(\int_{R^1} \frac{\partial^2}{\partial x^2} u(y-x) \overline{v(x)} dx \right) dy + \\ &+ \int_{R^1} k_2(y) \left(\int_{R^1} \frac{\partial^2}{\partial x^2} u(y+x) \overline{v(x)} dx \right) dy = \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 &= \int_{R^1} k_1(y) \left(\int_{R^1} u(y-x) \frac{\partial^2}{\partial x^2} \overline{v(x)} dx \right) dy + \int_{R^1} k_2(y) \int_{R^1} u(y+x) \frac{\partial^2}{\partial x^2} \overline{v(x)} dx dy = \\
 &= \int_{R^1} \int_{R^1} [k_1(x+y) + k_2(x-y)] u(y) \frac{\partial^2}{\partial x^2} \overline{v(x)} dx dy = \langle u, L^+ v \rangle.
 \end{aligned}$$

Таким чином, $K(x, y)$ комутує з $-\frac{d^2}{dx^2}$.

Тепер для ядра $K(x, y)$ можна застосувати теорему 3.9 [3, с. 669], якщо за фундаментальну систему розв'язків рівняння $-\frac{d^2 u}{dx^2} + \lambda u = 0$ взяти $\chi_0(x; \lambda) = \cos \sqrt{\lambda} x$; $\chi_1(x; \lambda) = \frac{\sin \sqrt{\lambda} x}{\lambda}$, і одержати таке зображення:

$$\begin{aligned}
 [k_1(x+y) + k_2(x-y)] &= \int_{R^1} \cos \sqrt{\lambda} x \cos \sqrt{\lambda} y d\sigma_{00}(\lambda) + \\
 + \int_{R^1} \cos \sqrt{\lambda} x \frac{\sin \sqrt{\lambda} y}{\sqrt{\lambda}} d\sigma_{01}(\lambda) &+ \int_{R^1} \frac{\sin \sqrt{\lambda} x}{\sqrt{\lambda}} \cos \sqrt{\lambda} y d\sigma_{10}(\lambda) + \\
 + \int_{R^1} \frac{\sin \sqrt{\lambda} x \sin \sqrt{\lambda} y}{\lambda} d\sigma_{11}(\lambda). & \tag{5}
 \end{aligned}$$

Виконавши у (5) заміну x на $-x$, y на $-y$, одержимо зображення

$$\begin{aligned}
 [k_1(x+y) + k_2(x-y)] &= \int_{R^1} \cos \sqrt{\lambda} x \cos \sqrt{\lambda} y d\sigma_{00}(\lambda) + \\
 + \int_{R^1} \frac{\sin \sqrt{\lambda} x \sin \sqrt{\lambda} y}{\lambda} d\sigma_{11}(\lambda). & \tag{6}
 \end{aligned}$$

Далі, поклавши у (6) $y = x$, знайдемо

$$[k(2x) + k(0)] = \int_{R^1} \cos^2 \sqrt{\lambda} x d\sigma_{00}(\lambda) + \int_{R^1} \frac{\sin^2 \sqrt{\lambda} x}{\lambda} d\sigma_{11}(\lambda),$$

або

$$k_1(x) + k_2(0) = \int_{R^1} \frac{1 + \cos \sqrt{\lambda} x}{2} d\rho_1(\lambda) + \int_{R^1} \frac{1 - \cos \sqrt{\lambda} x}{2\lambda} d\rho_2(\lambda),$$

тобто зображення (2).

Якщо у (6) покладемо $y = -x$, то отримаємо

$$k_1(0) + k_2(2x) = \int_{R^1} \cos^2 \sqrt{\lambda} x d\sigma_{00}(\lambda) - \int_{R^1} \frac{\sin^2 \sqrt{\lambda} x}{\lambda} d\sigma_{11}(\lambda),$$

або

$$k_1(0) + k_2(x) = \int_{R^1} \frac{1 + \cos \sqrt{\lambda} x}{2} d\rho_1(\lambda) - \int_{R^1} \frac{1 - \cos \sqrt{\lambda} x}{2\lambda} d\rho_2(\lambda),$$

тобто зображення (3).

Однозначність міри у (2), (3) впливає із теореми 4.3 [2, с. 708 – 710].

Останнє твердження теореми доводиться таким чином. Із (2) знаходимо

$$\begin{aligned} k_1(x+y) + k_2(0) &= \int_{R^1} \frac{1 + \cos \sqrt{\lambda}(x+y)}{2} d\rho_1(\lambda) + \\ &+ \int_{R^1} \frac{1 - \cos \sqrt{\lambda}(x+y)}{2\lambda} d\rho_2(\lambda). \end{aligned} \quad (7)$$

Із (3) маємо

$$\begin{aligned} k_1(0) + k_2(x-y) &= \int_{R^1} \frac{1 + \cos \sqrt{\lambda}(x-y)}{2} d\rho_1(\lambda) - \\ &- \int_{R^1} \frac{1 - \cos \sqrt{\lambda}(x-y)}{2\lambda} d\rho_2(\lambda). \end{aligned} \quad (8)$$

Оскільки з (6) впливає рівність

$$k_1(0) + k_2(0) = \int_{R^1} d\rho_1(\lambda),$$

то, додавши (7) до (8), одержимо

$$\begin{aligned} k_1(x+y) + k_2(x-y) &= \int_{R^1} \cos \sqrt{\lambda} x \cos \sqrt{\lambda} y d\rho_1(\lambda) + \\ &+ \int_{R^1} \frac{\sin \sqrt{\lambda} x \sin \sqrt{\lambda} y}{\lambda} d\rho_2(\lambda). \end{aligned} \quad (9)$$

За допомогою рівності (9) перевіряємо умову (1).

Теорему доведено.

У випадку, коли у нерівності (1) $k_1(x) = 0$, одержимо зображення з теореми 3.11 [3] для парних функцій.

У випадку, коли $k_2(x) = 0$, одержимо зображення з теореми 3.17 [3] для парних функцій.

Зауваження. 1. Якщо $k_1(x) = k_2(x) = (1/2)k(x)$, то одержимо зображення (3.87) із [3, с. 697].

2. Якщо $k_1(x) = (1/2)k(x)$, $k_2(x) = (-1/2)k(x)$ та $k(0) = 0$, то будемо мати зображення (3.92) із [3, с. 699].

1. Крейн М. Г. Об одном общем методе разложения положительно определенных ядер на элементарные произведения // Докл. АН СССР. – 1946. – 53, № 1. – С. 3 – 6.
2. Березанский Ю. М. Обобщение теоремы Бохнера на разложения по собственным функциям дифференциальных операторов // Там же. – 1956. – 108, № 3. – С. 893 – 896.
3. Березанский Ю. М. Разложение по собственным функциям самосопряженных операторов. – Киев: Наук. думка, 1965. – 798 с.

Одержано 01.07.08,
після доопрацювання — 09.10.09